

og Fængsler. Jeg vil ikke haabe, at disse 20 Medlemmer med deres Udtalelser har villet udtrykke, at Kvinder ikke kan være Sjælesørgere. En saadan Tankegang vilde jeg finde ganske uværdig, ja, oprørende. Jeg kender i hvert Tilfælde ingen Fængselspræster, hvis Navne som Sjælesørgere lyses som den engelske Fængselsreformer Elisabeth Frys og den finske Frk. Mathilde Wredes, hun, som kaldes Fangernes Ven. Det maa ogsaa tages i Betragtning, at Kvinder, som har Kald og Evne til denne Gerning, lige saa vel som Præsterne trænger til Mad og Klæder og derfor ikke kan gøre deres Arbejde gratis, hvilket de nu for den allerstørste Del er henvist til, hvorfor de ogsaa kun kan bruge deres Fritid dertil. Jeg har megen Sympati for, at dette Spørgsmaal løses ved, at de Kvinder, som maatte egne sig dertil, af de kirkelige Myndigheder faar Ansættelse som lønede kvindelige Medhjælpere.

Lovforslaget fastholder i § 4 Folkekirkens Præsteløfte, hvilket jeg ubetinget kan give min Tilslutning. Jeg ser bl. a. heri et Udtryk for og en Anerkendelse af, at den danske Folkekirke er symbolbundet, og dette ønsker jeg ikke vi skal komme bort fra. Om en og anden Sætning i vort Præsteløfte bør ændres, skal jeg ikke udtale mig om, det er muligt; men jeg synes, at Præsteløftet til enhver Tid maa være gennemtrængt af dette, at den kristne Menighed er en aandelig Enhed, som bygger paa een Tro, een Daab og een Herre.

Lovforslaget om Oprettelse af to nye Bispeembeder fik jo ved Afstemningen i Folketinget den overraskende Form, at Bispestolen paa Lolland-Falster nu foreslaas nedlagt. Jeg tror ikke, dette Skridt har været vel overvejet, hvilket ogsaa viste sig deri, at den radikale Folketingsmand Hr. A. M. Hansen i Virkeligheden slet ikke ønskede denne Bispestol nedlagt, idet han i Begyndelsen af Debatten i Folketinget ved tredie Behandling udtalte, at det vilde være at sætte Magten i Rettens Sted; men da han ikke kunde faa gennemført, at man lagde Sorø og Præstø Amter ind under Lolland-Falster Bispestol, gav han de kære Lolland-Falstringer en god Dag trods ivrige Protester, saavel fra Præster som fra Menighedsraad dernede, idet han udtalte, at han ikke vilde give 30 000 Kr. for at købe dem denne Bispestol. Forslaget om at lægge Lolland-Falster ind under Roskilde Bispestol blev derpaa vedtaget, hvilket betyder det samme som, at et af de faa Højdepunkter paa de smaa flade Øer dermed er jævnet med Jorden. Dette

er dog vist ikke saa vel overvejet, som det burde være, thi selv om vi lever i en Tid, da Pengeinteresser sættes højt, er vi dog heldigvis alle enige om, at man skal være varsom med at ansætte aandelige Værdier i Penge, og naar man mener at spare 30 000 Kr. ved Nedlæggelsen af dette Bispeembede, kunde det maaske blive en meget betænkelig Sparsommelighed, hvis den berøvede Befolkningen noget af det, som i over 100 Aar har bidraget til at styrke og værne om det aandelige Liv paa disse Øer. Man forstaar derfor den harmfulde Protest fra Befolkningen, som er kommet frem i Anledning af, at det ved tredie Behandling i Folketinget er vedtaget at nedlægge dette Embede, og jeg skal tillade mig paa et senere Tidspunkt at foranledige stillet et Ændringsforslag, idet jeg haaber, at jeg kan samle et Flertal om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, i hvilken det blev forelagt i Folketinget.

At der skal oprettes et Bispeembede i Roskilde, imødeser vi med stor Glæde. Sjællands Stift er alt for stort, og alle Partier har ogsaa været enige om, at det burde deles. Men mest glæder jeg mig over, at vi nu faar Lov til at oprette et Bispesæde i Haderslev, der med sin prægtige gamle Marielkirke vil være skikket til at være Stiftsby, og dette er da ogsaa Sønderjydernes enstemmige Ønske.

Endelig bliver der at omtale Forslaget til Lov om Valg af Biskopper, der i Folketinget har faaet den forandrede Titel: Forslag til Lov om Bispeembeders Besættelse, hvilken Titel jeg finder svarer mere til Lovforslagets Indhold end den første og derfor maa siges at være heldigere. Om dette Lovforslag har der været fremsat meget forskellige Meninger i det høje Folketing, og Betænkningen indledes med den trøstesløse Udtalelse, at Modsætningerne indenfor Udvalget har været uoverkommelige; to af Partierne, nemlig det konservative Folkparti og Venstre paa en enkelt Undtagelse nær, har dog ment at kunne stemme for Lovforslaget, og det blev saaledes vedtaget ved tredie Behandling i Folketinget. Mange og kraftige Argumenter er ført i Marken fra Oppositionens Side rundt om i Landet, lige til at kalde det en Forbrydelse at gennemføre denne Lov. De ivrigste Forkæmpere for aandelig Frihed mener at se en Reaktion i, at Sognemenighederne faar mere Selvstyre paa dette Omraade. At man i Frihedens Navn kan bekæmpe Selvstyret og hylde Enevoldsprincippet, er mig en Gaade. Fra radikal Side har man i Folketinget talt om det urimelige i, at Bispevalg